Σχόλια. Αἰσωπικὸν γέλοιον.] μῦθοι οὗτοι ἐγίνοντο. A καὶ οἱ μὲν συβαριτικοί, περὶ τῶν τετραπόδων ἦσαν, οἱ δὲ αἰσωπικοὶ περὶ τῶν ἀνθρωπίνων. Αἴσωπος δὲ ὁ τῶν μύθων ποιητὴς Σάμιος δοῦλος οὐ τὴν τύχην μᾶλλον ἢ τὴν προαίρεσιν, οὐκ ἄφρων μὲν οὐδὲ κατ' αὐτὸ τοῦτο ἀνήρ. ᾧ γὰρ ὁ νόμος οὐ μετεδίδου παῤῥησίας, τούτῳ προσῆκον ἦν ἐσκιαγραφημένας τὰς συμβουλὰς καὶ πεποικιλμένας ἡδονῇ καὶ χάριτι παραφέρειν. ὥσπερ καὶ τῶν ἰατρῶν οἱ μὲν ἐλεύθεροι, τὸ δέον ἐπιτάττουσιν. ἐὰν δέ τις οἰκέτης γένηται τὴν τύχην καὶ τέχνην ἰατρός, πράγματα ἔχει κολακεύειν ἅμα καὶ θεραπεύειν τὸν δεσπότην ἀναγκαζόμενος. B φασὶ δέ τινες τὸν Αἴσωπον ἀναβιῶναι καὶ Πλάτων ὁ κωμικός. καὶ νῦν ὅμοσόν μοι μὴ τεθνάναι τὸ σῶμα ἐγὼ ψυχὴ δ' ἀπὸ νίκης ὥσπερ Αἰσώπου ποτέ. οὗτοι δὲ οἱ μῦθοι πολιτικοὶ ἦσαν. μῦθος δ' αἴνου διαφέρει, παρὰ τὸ τὸν αἶνον μὴ πρὸς παῖδας ἀλλὰ πρὸς ἄνδρας πεποιῆσθαι καὶ μὴ πρὸς ψυχαγωγίαν μόνον, ἀλλὰ καὶ παραίνεσιν ἔχειν τινά. βούλεται γὰρ ἐπικρυπτόμενος παραινεῖν τι καὶ διδάσκειν ὅπερ καὶ Ἡσίοδος φαίνεται πεποιηκώς. τὸ δὲ ἑξῆς. ἔλεξας ἐν τῷ συμποσίῳ λόγον ὃν ἔμαθες αἰσωπικὸν ἢ συβαριτικόν. ἀφεὶς δὲ, ὁ παθὼν δηλονότι. C

Bisetvs. Πολλοὺς τῶν λόγων] λόγος νῦν ἢ τὸν μῦθον σημαίνει, ἢ γενικῶς λαμβάνεται. διὰ τί δὲ δέοι πολλοὺς λόγους μαθεῖν Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ δεσμώτῃ διδάσκει,

Ὀργῆς νοσούσης εἰσὶν ἰατροὶ λόγοι.

καὶ τὰ σχόλια,

Λόγος γὰρ ἀνθρώποισιν ἰᾶται νόσους.
Ψυχῆς γὰρ οὗτος μόνος ἔχει θελκτήρια.

καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἱππολύτῳ στεφανηφόρῳ,

Τοῦτ' ἔσθ' ὃ θνητῶν εὖ πόλεις οἰκουμένας, D
Δόμους τ' ἀπόλλυσ', οἱ καλοὶ λίαν λόγοι.

A Οὐ γάρ τι τοῖσιν ὠσὶ τερπνὰ δεῖ λέγειν,
Ἀλλ' ἐξ ὅτου τις εὐκλεὴς γενήσεται.

Christ. Αἰσωπικὸν γελοῖον ἢ συβαρ.] Ridicula Æſopica & Sybaritica eadem eſſe puto, neque aliter cēſent Heſychius & Sudas, tamen Gręcus Scholiaſtes, vult Sybariticas fabulas de quadrupedibus eſſe, Æſopicas de hominibus. Sed ego non credulus ſum huic Scholiaſtæ hac in parte, vt neque cùm differre facit αἶνον & μῦθον, quod quia eruditè vt nihil ſupra, refutatur à ſummo Critico B Iul. Cæſ. Scaligero, non vltra operam dabo confirmandæ veritati. Cælius Rhodiginus litteris mandatam huius Grammatici opinionem de Æno & Mytho videtur probare, Sed vir ille ſuo ſeculo incomparabilis, plura congeſſit quàm digeſſit, neque ſemper iudicij acrimoniam eam adhibet qua Princeps diſcipulus ille Scaliger omnibus meritò admirabilem ſe oſtendit, & longè κρείττονα διδασκάλων. Fabulæ ſiue Apologi definitionē C Horatius videtur complexus hac ſententia, Ridētem dicere verum, Quid vetat? Hinc verò apparet non ſolum cantus in conuiuiis, ſed & mimos & ſcurras locum habuiſſe, vt videre eſt in Xenophontis & Platonis ſympoſiis. Μαθητέον γὰρ] Hic λόγοι ſunt fabulæ quæ propterea ἀπόλογοι dicti quia deſultoriæ ſunt à ficto ad verum. Et Æſopus ipſe dictus λογοποιός. verè autem Philocleon ediſcendas ſibi fabulas multas ait, ſi quidem hoc vnū pretium erit & hoſtimentum omnium quæ comD miſſurus eſt facinorū: Quod quidē licere ſibi putauit, Nā poſtea, lęſis à ſe & afflictis fabulas narrat.

ΠΡΟΣΩΔΗ κώλων θ'.

Χο. Πολλάκις δὴ 'δοξ' ἐμαυτῷ δεξιὸς πεφυκέναι,
Καὶ σκαιὸς οὐδεπώποτε. (βύλου.
Ἀλλ' ὁ Μυνίας ὁ Σέλλου μᾶλλον, οὐκ τῶν κρω-
Οὗτος, ὅν γ' ἐγώ ποτ' εἶδον, ἀντὶ μήλου καὶ ῥοιᾶς E
Δειπνοῦντα μετὰ Λεωγόρου.
Πεινῇ γὰρ ἧπερ Ἀντιφῶν.
Ἀλλὰ πρεσβεύων γὰρ ἐς Φάρσαλον ᾤχετ' εἶτ' ἐκεῖ
Μόνος μόνοισι τοῖς Πενέσταισι ξυνῆν τοῖς Θετταλῶν,
Αὐτὸς Πενέστης ὢν ἐλάττων οὐδενός.

Prosoda Col. 9.

Ch. *Sæpius mihi viſus ſum natus eſſe induſtrius*
Nec læuus vnquam aut perperus.
Non vt ille Selli Aminias renodatus comam
Ille quem pro vilibus pomis videbamus prius
Cœnare cum Leogora.
Nam pauper eſt vt Antiphon.
Quippe qui legationem obiuit in Pharſaliam
Solos Peneſtas ſolus inter & frequens in Theſſalis
Nullo Peneſta aut paupere ambacto minor.

Σχόλια. Πολλάκις δὴ ἔδοξα] ὁ ποιητὴς ταῦτα λέγει ἀπὸ προσώπου τοῦ χοροῦ. F παραβατικὰ δὲ τὰ μελίδεια.

Christ. Πολλάκις δή.] Nunc ſub Chori perſona loquitur poëta, & vtitur verſibus Parabaticis. Hæc enim Proſoda vel Accentus nouē conſtat Colis, Primus Trochaicus Catal. Secūdus Dimeter Iābicus Acatal. Tertius, quartus & ſeptimus Trochaici primo ſimiles. Quintus, ſecūdo, etſi tribrachū pro Iambo habet. Octauus & nonus Iābici, Trimetri, Nā quòd octauus videtur longior, & G Tetrametrū explere vel Quadratū, exiſtimaui illa τοῖς Θετταλῶν eſſe gloſſema τοῦ πενέσταισι, Nā Peneſtas eſſe Theſſalos quis vnquā dubitauit? Si quis hanc rationem non admittit, poterit eum verſum habere pro Tetrametro.

Σχόλια. Ἀλλ' Ἀμυνίας.] κομήτης Ἀμυνίας Προνάπου υἱός. ὁ γὰρ Σέλλος οὐκ ἦν αὐτοῦ πατήρ, ἀλλ' Αἰσχίνου. ἵνα οὖν τὸν Ἀμυνίαν καὶ τὸν Αἰσχίνην κωμῳδήσῃ ὡς πένητας, τοῦτο εἶπεν. ὁ δὲ κρωβύλος, εἶδός ἐστι πλοκῆς ἐπ' ἀνδρῶν εἰς ὀξὺ ληγούσης. ἐκ τῶν προειρημένων δὲ προσληπτέον τὸ σκαιός μοι ἔδοξε. Σέλλου δὲ εἶπεν, ἐπειδὴ πένης Αἰσχίνης ὁ Σέλλου. ἐκ τοῦ κρωβύλου δὲ, ὅτι κομήτης ὡς ἔμπροσθεν εἴπον

Ch. Ἀλλ' οὐ μυνίας] Pronapi hic filius fuit Aminias non Selli, cuius Æſchines: ſed dedita opera & Selli filiū dicit & Amyniam pro Ameinia, ne legi G obnoxius eſſet qua cauetur τὸν ἄρχοντα κωμῳδεῖν, Erat autē Ameinias Archō, vt ſupra diximus ſed mollē & capillatū innuit ἐκ τοῦ κρωβύλου. Nā criniū ſuggeſtus in viris Crobylus dicitur, in fœminis Corymbus, in pueris Scorpius. ſic ſupra dixit κομηταμυνία, & in Nubibus ipſum vocat γυναῖκα.